

lille Bevilling paa 300 Kr. til Udarbejdelse af Planer til Udvidelse af Forberedelsesskolen ved Kalundborg. Det er maaske rigtigt, at vi skulle have en Udvidelse derude, og at denne Udvidelse ogsaa skal være saa stor, som i Motiverne antydet, men Udvalget ved det ikke, thi Udvalget har ikke haft det under Overvejelse. Ministeren har ikke foranlediget en saadan Overvejelse, Udvalget har ikke faaet noget som helst forelagt i den Henseende. Udvalget har derfor ikke kunnet sætte sig ind i, om der virkelig er Grund til denne Udvidelse, og Udvalgets Flertal mener, at dette maatte finde Sted. Forend man bestemmer sig til en Bevilling til Udarbejdelse af Planer til en Udvidelse, maa man dog vide, om man skal have en Udvidelse. (Afbrydelse af *Justitsministeren*.) Ministeren mener, at 300 Kr. er lidt, ja saamænd, men naar man bevilger de 300 Kr., er man dog halvvejs bunden til at foretage en Udvidelse. (Afbrydelse af *Justitsministeren*.) Der vilde blive gældende fra Administrationens Side: Ja, men de have jo selv bevilget de 300 Kr., hvorfor sige de saa, at nu ville de først til at overveje, om der skal udvides? I øvrigt har Udvalget ikke savnet Blik for, at 300 Kr. er lidt, vi have godt indset, at dette Beløb ikke har meget at betyde, men vi ere bange for gennem en Bevilling at blive bundne til Udvidelsen, inden vi virkelig have foretaget en Overvejelse af, hvorvidt den bør finde Sted eller ikke.

Jeg kommer saa til Kontoen angaaende Aandssvages Undervisning og Forplejning, hvor jeg maa omtale et enkelt Forhold lidt nærmere. Jeg skal ikke opholde mig ved Begrundelsen af vort Forslag om en Nedsættelse med 1,000 Kr. af Bevillingen til Sinkeskolen. De 2,000 Kr., som hidtil ere tillagte denne Skole, er et temmelig betydeligt Beløb i Forhold til Elevantallet, der jo ikke er stort — jeg tror, der er 30 eller 32 Elever — og desuden er det, saa vidt jeg ved, under Overvejelse i Københavns Kommune, eller maaske er det allerede afgjort, at man fra selve Kommunens Side vil oprette Sinkeskoler ved Kommuneskolerne, saa at der ikke er større Trang til denne Sinkeskole end før. Det skal jeg imidlertid, som sagt, ikke opholde mig ved, men jeg er nødt til noget nærmere at omtale et Forhold angaaende Aandssvageanstalten ved Brejninge. I Rigsdagssamlingen 1898, umiddelbart foran Valgene, altsaa for 3 Aar siden, forelagdes der Rigsdagen et Forslag om at bygge en Aandssvageanstalt ovre ved Brejninge. Det blev

i de sidte Dage af Rigsdagssamlingen under stort Pres ført igennem, og Kultusministeren — det var den Gang Biskop Sthyr — lovede da meget højtidelig og bestemt, at Ejendommen skulde blive indkøbt og Anstalten bygget med 600 Pladser for en Sum af 1,250,000 Kr. Det blev lovet saa bestemt, som noget overhovedet kan loves, men det er ikke sket. Nu kan man sige: Ja, men det har vist sig, at dette Løfte ikke kunde indfris. Dertil kan imidlertid svares, at da det ved Udarbejdelsen af Planer og Overslag — thi saadanne vare vist ikke til Stede, da vi vedtog Lovforslaget, i alt Fald ikke endelige Planer og Overslag — viste sig, at Pengene ikke kunde slaa til, havde der kun været et for Ministeren at gøre, nemlig at komme til Rigsdagen og sige: Jeg har i Foraaret modtaget en Lov, som gav mig Tilladelse til at anvende 1,250,000 Kr. paa Betingelse af, at jeg skulde opføre en Anstalt til 600 Alumner, men det viser sig, at det ikke kan lade sig gøre. Saa havde Rigsdagen maattet tage en Bestemmelse. Havde Ministeren gjort dette, havde der intet været at sige dertil, men det gjorde Ministeren ikke. Ministeren købte Ejendommene der ovre ved Brejninge, og beyndte at bygge. Der blev bygget om Sommeren og om Efteraaret, og saa i Rigsdagssamlingen 1899 kom det Forlydende frem, at Pengene ikke vilde slaa til, at Overslagene ikke bleve holdte, og dette Forlydende fandt ogsaa Vej til Finansudvalget, hvor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) rejste Spørgsmaalet. Jeg skal her bemærke, at han er det Medlem, som i Finansudvalget særlig har det Hvert at efterse Tegninger og Byggeplaner. Han rejste altsaa Spørgsmaalet i Finansudvalget den 2den Februar. Finansudvalget noterede paa sin Liste over Samraad til 3die Behandling et Samraad om denne Sag, og der blev skrevet til Kultusministeren, som fremdedes var Biskop Sthyr. Han mødte nogle Dage efter, den 17de Februar, til Samraad, og der udtalte han, at han erkendte, at der var noget i Vejen. Forholdet var det, sagde han, at i den Direktion, som staa for de Kellerske Anstalter, havde Professor Keller alt for lidt at sige, de to andre Direktionsmedlemmer toge Magten helt fra ham, og han erkendte, at der blev ødet med Penge — det var netop hans Udtryk — i denne Sag. Imidlertid vilde han selv rejse derover og se det efter. Saa rejste han selv derover for at se Sagen